

Στήνεται καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Β' στιχ. 15)

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΙΣΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 23 Μαΐου 1960 (Π.Ο.Η.)
Έτος ΙΕ'. Άριθ. 339 Γραφή Θέλλου Δοκ. 1

ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΟΙΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Σ.
Γραφεία: Όδός Κάνιγγος 12 Τηλ. 622.952 - Αθήναι

Διευθύνεται υπό έμμελούς Συντακτικής Έπιτροπής

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Έτήσιος Δραχ. 15.— Έτησία Δραχ. 30
Βιμπερταρισμό: Ήξάμ. Δολ. 2.— Έτησία Δολ. 4

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ;

Τὰ τελευταία γεγονότα τῆς ἐκλογῆς νέων Μητροπολιτῶν, ἀπεκάλυψαν μίαν θλιβεράν πραγματικότητα, μίαν ἀποσύνθεσιν ὄζουσαν καὶ ἐπικίνδυνον.

Ἡ ἐκλογή Μητροπολιτῶν ἀποτελεῖ ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Πνεύματος· ρητῶς λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος «τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους» (Πραξ, Κ, 28). Ἡ ἐνέργεια δὲ αὐτῆ τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐκδηλοῦται ἢ δι' ὁμοφώνου ψήφου κλήρου τε καὶ λαοῦ, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπτὰ διακόνων (Πραξ. ΣΤ' 1-3) ἢ διὰ κληρώσεως τοῦ εἰς τὸν Θεὸν ἀρεστοῦ κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ματθίου (Πραξ. Α, 23-26). Οὔτε τὸ ἓνα οὔτε τὸ ἄλλο συνέβη εἰς τὸν χώρον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ!

Κατάτησις τῶν ἐκλεκτόρων εἰς ἀνταγωνιζομένας φατρίες, προεκλογικὴ ψηφοθηρία, παραγοντισμός, παρεμβατισμός καὶ ὅλα τὰ γνωρίσματα μιᾶς εὐτελοῦς καὶ ἀσήμου ἐκλογῆς ἀνθρώπων ὑπ' ἀνθρώπων δι' ἀνθρωπίνους σκοπούς!

Δὲν εἶναι ὅμως δυστυχῶς μόνον αὐτὴ ἡ ἀθλιότης! Ἡ λαϊκὴ συνείδησις ἀφυπνισθεῖσα ἤρχισε νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ποιότητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν. Ἠρχισε νὰ νοσταλγῇ τὴν ἀγιότητα τῶν πρώτων ἀποστολικῶν χρόνων καὶ νὰ ἀποκτᾷ συναίσθησιν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δικαιωμάτων τοῦ ποιμνίου.

Δι' αὐτὸ δὲν ἠρκέσθη τὴν φορὰν αὐτὴν εἰς τὸν ρόλον τοῦ παθητικοῦ θεατοῦ. Εὐσεβεῖς κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, πονοῦντες διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἠθέλησαν νὰ ἐκδηλώσουν ζωηρότερον τὸ ἐνδια-

φέρον των διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Δι' αὐτὸ καὶ ἐξαπέλυσαν τὸν κεραυνὸν «Ἀνάξιοι!» οὐχὶ ἓνας ἀλλὰ πολλοὶ! Ἐπεσήμαναν τὰς εὐθύνας τῶν τε χείροτονουμένων καὶ χείροτονούντων καὶ τοὺς εἶπον «Σταθῆτε· μὴ προχωρεῖτε! Διερευνήσατε καταγγελλόμενα γεγονότα! Ἐξακριβώσατε τὴν ἀλήθειαν» καὶ ἔαν μὲν λόγοι σοβαροὶ ἐμποδίζουν τὴν προαγωγὴν ψηφισθέντος εἰς τὸν ὕψιστον ὑπόβρυγμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας τότε ἀποστελλάτε τον εἰς μονὴν διὰ νὰ κλαύσῃ τὰς ἀμαρτίας τους! Ἄλλως τιμωρήσατε μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τοὺς ἀποτολήσαντας νὰ διακόψουν τὸ ἔργον Σας». Αὐτὸ τὸ νόημα εἶχε ἡ δημοσίαις «Ἀνάξιος».

Οὐδεὶς ὅμως συνεκινήθη· ὥς νὰ ἐπταρνίζοντο πληβεῖοι ἐνώπιον συγκλητικῶν ἠκούσθη ἡ ἐνστάσις τοῦ ποιμνίου «Ἀνάξιος!» Οὕτω γεννᾶται τὸ μέγα ἐρώτηματικὸν ἢ φοβερὰ ἐπιφύλαξις: Προήχθησαν εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν βαθμὸν οἱ ἀνάξιοι! Τὸ μοιραῖον δὲ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ διεύρυνσις τοῦ χάσματος μεταξὺ πληρώματος καὶ ἀνωτέρου κλήρου! Ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἐρώτημα ἀνακύπτει: Ἀπώλεσε ἡ Διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας τὸ φιλελεύθερον καὶ δημοκρατικὸν πνεῦμα, ὅπερ ἐκπηδᾷ ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως καὶ ἐπεβλήθη καθεστὼς στιγνοῦ Δεσποτισμοῦ, δικτατορικῆς αὐθαιρεσίας;

Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἄλλα γεγονότα ἁξια δακρύων καὶ οἰκτροῦ πένθους· κληρικοὶ μὲ θάρρος μηνύσαντες τὴν διαφθοράν καὶ τὸ ὄρ-

Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς

Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

«Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος». Ὁ λόγος δεικνύει τὴν κατὰ πληξιν τῶν στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν ἐντολὴν νὰ τὸν συλλάβουν. Ἀλλὰ μόνον τὴν κατὰ πληξιν; Δεικνύει κυρίως τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ Κυρίου, τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον Του. Ὁ λόγος Του ἤρεμες, γαλήνιος ἀλλὰ καὶ διαυγὴς καὶ συγκλονιστικὸς προξενεῖ ἀναστατώσεις εἰς τοὺς ἀκροατάς. Ἡ μορφή Του ἐπιβλητικὴ, αὐστηρὴ ἀλλὰ καὶ γλυκεῖα συναρπάζει καὶ ἠλεκτρίζει τοὺς πάντας.

Ὅλοι γύρω Του μεταρσιώνονται, ὑψώνονται καὶ συναρπάζονται ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐμπεισιν τοῦ Θεοῦ. «Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος».

**

Λοιπὸν; Ποῖος εἶναι ὁ λόγος τῆς τόσης ἀκτινοβολίας; Τί εἶναι ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ παράξενος ἄνθρωπος;

Καί' ἀρχὴν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἶναι μόνον ἄνθρωπος. Εἶναι Θεάνθρωπος. Καὶ ὡς Θεός

γιον καὶ ἐξαπολύσαντες εἰς τοὺς ὑπευθύνους τὸ σῆμα κινδύνου... ἐδιώχθησαν;

Μοιραίως λοιπὸν διερωτᾶται ὁ εὐσεβὴς ἐλληνικὸς λαός; Ποῦ βαδίζουν αἱ σοφαὶ κεφαλαὶ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας;

Δι' ἡμᾶς ὅμως εἶναι γνωστὸν ποῦ βαδίζουν! Τὸ γνωρίζομεν ἀπὸ τὸ 1923, ἀπὸ τὸ Συνέδριον τῆς Κων/πόλεως! Βαδίζουν ἐναντίον τῶν θεοπευστῶν θεσμῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας! Βαδίζουν νὰ καταστήσουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ φαιδρὸν καὶ καταγέλαστον! Βαδίζουν διὰ νὰ ἐκριώσουν πᾶν ἴχνος εὐσεβείας ἀπὸ τὰ ἀγνὰ βάθη τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς! Βαδίζουν διὰ νὰ καταστήσουν εὐκόλον τὸ καθαιρετικὸν καὶ καταλυτικὸν ἔργον τῆς Μασσονίας!

Ἐκεῖ βαδίζουν ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν! Ἐὰν ὅμως ἐκεῖνοι, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἀγνοοῦντες βαδίζουν πρὸς τὸν ὄλεθρον, τί κάνουν οἱ ζηλωταὶ τῆς πίστεως; Ὅταν οἱ λύκοι εἰσέρχονται εἰς τὴν Μάνδραν, τὰ μανδρόσκυλα γαυγίζουν, καὶ τότε ὅλοι ἡνωμένοι ἐκδιώκουν τοὺς λύκους.

Οἱ ζηλωταὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ἀγνοὶ καὶ ἀδιάφθοροι ἰδεολόγοι πρέπει νὰ ἐνωθοῦν διὰ τὴν μάχην τῆς ἐξυγιάνσεως καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ βίου εἰς τὴν περιοχὴν τῶν θεσμῶν τῆς Ὁρθοδοξίας!

Ἀρχιερεῖς, Ἀρχιμανδρίται, θεολόγοι, κληρικοί, λαϊκοὶ εἰς οὐδὲν θὰ ἰσχύσῃ μεμονωμένως ἡ φωνὴ Σας. Εἶναι τὸ βότσαλο ποῦ ἀναταράσσει τὸ βρωμερὸ τέλμα τῆς λίμνης!

Χρειάζεται ἐνότης καὶ συνεργασία διὰ νὰ ἀνακόψωμεν τὸν δρόμον τοῦ ὄλεθρου!

φέρει εἰς τοὺς ἄνθρώπους ἓνα νέο, περίεργο, ἀλλὰ καὶ ἀνακουφιστικὸν μήνυμα. Φέρει τὴν ἀλήθειαν, φέρει τὸ φῶς. Μέχρι τότε πολλοὶ ὑπεσχέθησαν πολλά.

Ἐξηπάτησαν ὅμως τὸν ἄνθρωπο, τὸν περιεπλάνησαν εἰς κόσμους ματαίους, εἰς ἐρήμους ἀύχμηράς. Ἐνῶ ὁ λόγος τοῦ Θεανθρώπου ἤνοιξε πηγὰς δροσερὰς διὰ τὴν ψυχὴν, γάργαρα ὕδατα ἀλωμένα εἰς ζωὴν οἰώνιον.

Ἰδοὺ διατὶ «οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος».

**

Ἀλλὰ εἰς ποῖον ἀπευθύνεται ὁ Κύριος. Μήπως μόνον εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας ἢ μόνον τοὺς πένητας; Εἰς τοὺς μορφωμένους ἢ τοὺς ἀμορφώτους; Εἰς τοὺς νέους ἢ τοὺς πρεσβυτέρους;

Λοιπὸν, ἀπευθύνεται εἰς ὅλους. Αὐτὸ θὰ εἴπῃ ἀλήθεια. Νὰ πίπῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ καρποφορῇ.

Νὰ εὕρῃσκῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ κάθε ἄνθρωπος. Νὰ καλύπτῃ τὰς ἀπαιτήσεις κάθε ψυχῆς.

Ὁ Μέγας Γρηγόριος λέγει: «Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι ποταμὸς παράξενος, ποῦ τὰ ρεῖθρα του εἶναι συγχρόνως ρηχὰ καὶ ἀπύθμενα, ὥστε ἓνα μικρὸ ἀρνάκι νὰ ἡμπορῇ νὰ διαβῇ ἀλλὰ καὶ ἐλέφας τρισμέγιστος νὰ κολυμβᾷ μέσα εἰς αὐτά».

Πότε καὶ ποῦ ἄλλοις ἠκούσθη ἄλλος λόγος ὡσάν τὸν Εὐαγγελικόν;

Ἰδοὺ, λοιπὸν, διατὶ «οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος».

**

Καὶ τὸ πλέον παράδοξον εἶναι ὅτι ἡ διδασκαλία αὐτὴ τοῦ Θεανθρώπου εἶναι ἡ μόνη σωτήριος ὁδός. Ἐξω ἀπὸ αὐτὴ δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Ἡ πνευματικὴ δύναμις τοῦ Εὐαγγελίου παραμένει ἀκεραία.

Ποῖα ἄλλη θρησκεία, ποῖο ἄλλο κήρυγμα συνεκλόνησε τόσο θεμελιακὰ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ὅσον τὸ κήρυγμα Ἐκείνου;

Ἀκόμη καὶ ἓνας ἄθεος ὡσάν τὸν Βολταῖρο ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι καὶ ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὰ ἤθη τῶν κατοίκων τῆς αὐτῆς ὁδοῦ μετὰ τὴν ἰδικήν του.

Ἐνῶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ναζωραίου ἔχει κλονίσῃ ἐκ βάθρων τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἔχει ἀνοίξῃ τὸν δρόμον διὰ τὴν σωτηρίαν μας. Πράγματι λοιπὸν «οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος».

ὑπεύθυνος ὅλης Παναγιώτης Ι. Βρετάνος
Κάνινιαν 32 — Ἀθήναι

Τυπογραφείου Γεωργίου Σερμπίνης
Θεμιστεκλέους 33 — Ἀθήναι

ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κατὰ τὸ 1926, 14-15 Αὐγούστου, ἐπήγαμε κάτωθεν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς Γέφυρας, ὅπου εἶναι πρὸς τὰ Λιόσσα. Εἶναι τὸ περιβόλι τοῦ Τουρκαμπῆ, τὸ ὁποῖον ἔχει μέσα δύο Ἐκκλησίες, τὸν Ἅγιον Νικόλαον καὶ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἐπήγαμε καὶ τοὺς παρακαλέσαμε νὰ μᾶς ἀφίσουνε νὰ κάνουμε τὴν ἀγρυπνία τῆς Κοιμήσεως καὶ οἱ νοικοκυραῖοι μᾶς ἀφισαν καὶ ἀφοῦ ἐπήγαμε καὶ ἀρχίσαμε τὴν ἀκολουθία, στὰς 11.30 μ.μ. ἐπαρουσιάστηκε ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ ἐζητοῦσαν τὸν ἱερέα, χωρὶς ὀνομαστικὸν ἔνταλμα.

Ἐγὼ ἔψαλλα καὶ ἤλθανε καὶ μοῦ λένε:

—Ζητᾶνε τὸν ἱερέα.

Τότε ἀφισα ἄλλον στὸ ἀναλόγιον καὶ ἐβγῆκα ἔξω καὶ ἄλλοι μαζί μου, Βαπορίδης, Σιδέρης καὶ ἄλλοι καὶ ἐκαλησπέρια τὸν ἐπικεφαλῆς καὶ ρωτῶ, τί ζητοῦν; Καὶ μοῦ λένε:

—Τὸν ἱερέα. Καὶ τοὺς λέγω:

Νὰ τὸν πάρετε παιδιὰ, ἀλλὰ ὄχι τώρα. Διότι ἂν τὸν πάρετε τώρα, δὲν σᾶς ἐγγυοῦμαι τί θὰ πάθετε ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν—ἦταν ἔως 2½ μὲ 2 1)2 χιλιάδες Λαός,

—Ἀλλὰ θὰ ἀφίσετε νὰ τελειώσῃ τὴν Λειτουργίαν καὶ, ἐωσότου νὰ κάμῃ τὴν κατάλυσιν ὁ ἱερεὺς, ὁ κόσμος θὰ φύγῃ καὶ ἔτσι μὲ ἡσυχίαν τὸν παίρνετε καὶ πᾶτε στὴν δουλειά σας—καὶ ἀναπαυθῆκανε οἱ κύριοι, ὅτι ἔτσι τὸν εἶχανε στὰ χέρια τους.

—Πάντως, καθίσατε στὸ ὄχημά σας καὶ φυλάτε.

Ἐμεῖς ἀμέσως ἐπήγαμε μέσα στὸν ἱερέα καὶ τοῦ λέμε νὰ τὰ πῇ λίγο σύντομα διὰ νὰ φύγῃ, διότι τὸν ζητάει ἡ Ἀστυνομία. Καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς:

—Πῶς θὰ φύγω; Ἐμεῖς τοῦ εἴπαμε:

—Ἐσεῖς βγῆτε (δηλ. τελειώστε) συντομότερα καὶ ὅταν θὰ πῇτε τὴν ὀπισθὶμβῶνον εὐχὴν νὰ τὴν πῆτε σιγὰ καὶ ἐγὼ θὰ τὴν πῶ δυνατὰ ὅταν ἐσεῖς θὰ ἔχετε φύγει.

Ἐγὼ ἐξακολούθησα νὰ ψάλλω καὶ πιὸ δυνατὰ. Ὅταν κατὰ τῆς 3.30 ἐτελείωσε ὁ ἱερεὺς ὅλη του τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπήγαμε ἀπὸ τρεῖς καλόγρηες τὰ καλύμματα τους καὶ τὸν ἐντύσαμε καλογραῖα, τοῦ ἀφίσαμε μόνον τὰ μάτια ἀσκέπαστα. Ἐπήγαμε καὶ δυὸ γερόντισσες καὶ τὸν ἐπιάσαν, μία δεξιὰ καὶ ἡ ἄλλη ἀριστερά καὶ τοῦ εἴπαμε νὰ κουτσαίνῃ λίγο.

Βγαίνοντας ἔξω τοῦ λέγανε οἱ γερόντισσες:

—Ἐλα, κακομοῖρα μου, πού ἤθελες καὶ ἐσὺ ἀγρυπνία ἀπόψε! Καὶ τοῦ ἐδώσαμε καὶ ἕνα παιδάκι νὰ παρακολουθήσῃ τὸν ἱερέα, μόλις φύγῃ ἀπὸ τὴν περιφέρεια τῆς Ἐκκλησίας, νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ, τότε νὰ σταματήσουμε.

Ἀφοῦ ἔφυγε ὁ ἱερεὺς καὶ ἐμπήκε καὶ στὸ σπῆτι τοῦ εἰδοποιήθηκα καὶ ἐτελείωσα, λέγον-

τας τὸ «Δι' εὐχῶν» δυνατὰ, νὰ τὸ ἀκούσουνε καὶ οἱ Χωροφύλακες. Καὶ ἀμέσως ἔτρεξαν νὰ μὴν τοὺς φύγῃ καὶ ἀφοῦ ἐμπήκανε μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ ἔψαξαν παντοῦ, καὶ στὸ ἱερόν, μοῦ λένε:

—Ποῦ εἶναι ὁ ἱερεὺς; Τοὺς λέω καὶ ἐγώ:

—Ἐμένα τὸν ζητᾶτε τὸν ἱερέα; Δὲν σᾶς εἶπα νὰ φυλάτε; Τοὺς λέγω:

—Ξεύρετε παιδιὰ, ὅταν ὁ ἱερεὺς εἶναι ἀπὸ Λειτουργία, ἔχει τὴν χάριν καὶ πετάει, γίνεται ὑπόπτερος αἰτός. Καὶ μοῦ λένε:

—Βρὲ μᾶς κοροϊδεύεις; Τότε τοὺς λέγω καὶ ἐγώ:

—Ἐπτὰ χρόνια στρατιώτης ἔκανα καὶ θὰ μοῦ πάρετε ἐσεῖς τὸν ἱερέα;

Ἐθύμωσαν, ἐφώναξαν. Ἀλλὰ ἔφυγαν ἄπρακτοι καὶ ἔτσι ἐδοξολογήσαμε τὴν βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων, τὴν Ἁγίαν τῆς Κοίμης, μὲ ἀψιμαχίες.

Ἄς δοξολογήσωμεν τὸν Θεὸν διὰ τὰς δωρεὰς ὅπου μᾶς παρέχει. Ἀμήν, γένοιτο.

Κ. Ν.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΟΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32—ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2)6 ν.ῆ.—20)5 1960

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀγαπητὲ ἀδελφέ,

Παρακαλεῖσθε ὅπως τὴν προσεχῇ Πέμπτην (9 Ἰουνίου ν. ἡμ.) 27 Μαΐου π. ἡμ.) καὶ ὥραν 3 μ.μ. προσέλθῃτε εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Γ. Φ. Τ. ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακοίνωσις τοῦ πορίσματος τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἔτους 1959, ἔγκρισις αὐτοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ συζητηθῶσι ζητήματα ἀφορῶντα τὴν κατάστασιν τοῦ Σωματείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ παρουσία σας θεωρεῖται ἀπαραίτητος.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ὁ Πρόεδρος

† Ἀρχιμ. ΑΚΑΚΙΟΣ ΠΑΠΑΣ

ὁ Γραμματεὺς

† Ἀρχιμ. ΠΑΝΤΕΛ ΤΣΑΛΟΥΠΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἡ Διοίκησις τοῦ ἱ. Ἀγῶνος ἐδέχθη μίαν εὐχάριστον συγκλήσιν.

Οἱ ἀνυπότακτοι πνευματικοὶ ἀγωνιστὰς τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης καὶ τῶν περιχώρων μᾶς ἐστείλαν τοὺς καλυτέρους ἐκπροσώπους τῶν, διὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν Διοίκησιν τοῦ ἱ. Ἀγῶνος καὶ νὰ ἐπιτύχουν λύσιν ἱκανοποιητικὴν διὰ τὸ μαρτυρικὸν Παράρτημα Ἡρακλείου. Καὶ εἶναι μαρτυρικὸν διότι ἀπὸ τὸ 1950 καὶ ἐντεῦθεν ὅτε ὁ ἐπάρατος διωγμὸς συνεκλόνησεν τὴν εὐρυθμίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀπὸ τὸ 1950 λέγομεν οἱ ἱ. Ναοί, παραμένουν κλειστοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀλειτούργητοι. Ἡ κατάστασις ἔφθασε εἰς τὸ μὴ περαιτέρω καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφίχθησαν οἱ κ.κ. Ρεβύθης Ἐμμ. πρόεδρος, Τερζάκης Ἀποστ. ἀντιπρόεδρος καὶ Κατεχαράκης Στυλ. σύμβουλος. Οἱ ἐξαίρετοι αὐτοὶ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδήλωσαν ὅτι εἰς τὸν νομὸν Ἡρακλείου ὑπάρχουν περὶ τὰς 15 χιλ. ὁπαδοὶ τοῦ πατρίου Ἑορτολογίου. Ἀριθμὸς δηλ. λίαν ὑπολογισίμος ὥστε νὰ σκεφθοῦν σοβαρῶς εἰς τὸ μέλλον οἱ ἀρμόδιοι τὴν παράτασιν μιᾶς τοιαύτης ἀνελευθερίας.

Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Παραρτήματος ἀφοῦ ἐπεσκέφθησαν μετὰ τοῦ Θεολόγου κ. Σταύρου Καραμήτσου τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς, ἔλαβον ρητὰς διαβεβαιώσεις περὶ ὀριστικῆς ρυθμίσεως, τοῦ ζητήματός των, ποῦ εἶναι καὶ ζήτημα Πανελλήνιον.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποστέλλει εἰς ἅπαντα τὰ ἀγωνιστικὰ μέλη τοῦ Παραρτήματος Ἡρακλείου τὰς εὐλογίας καὶ εὐχὰς αὐτῆς, δηλοῖ δὲ τὴν πλήρη τῆς ἱκανοποίησιν ἐκ τῆς ἐπαφῆς μετὰ τῶν ἐκπροσώπων των.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Εἰδοποιεῖται ἅπαν τὸ εὐλαβέστατον πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, οὗτοι εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Ἀγίας Τριάδος καὶ Ἀγίου Φανουρίου Αἰγάλεω τελοῦν λειτουργίας στοιχεῖα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν. Χρέος παντὸς χριστιανοῦ εἶναι νὰ μὴ εὐρίσκειται οὐδὲ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, ἅτινα οὐδόλως ὑπηρετοῦν τὴν ἰδέαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἀντιθέτως δὲ παντοίας προξενοῦν βλάβας εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἡ ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ μεγαλυτέρα δοκιμασία τῆς ἑλληνικῆς ἐθνότητος εἶναι ἡ ἀλωσις τῆς Βασιλευσούσης. Ἡ πτώσις τῆς ἐπρόξηνσε τὸν τραγικώτερον γδοῦπον τῆς ἱστορίας μας. Μία νέα περίοδος ὀδυνηρᾶ, δραματικῆς ἡνολχθῆ. Ὁ ἀντίκτυπος τῆς διατηρεῖται μέχρι σήμερον. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος ὑπάρχει τὸ στίγμα τῆς συγκλονιστικῆς περιπετείας. Ὅχι μόνον ἡ ἐδαφικὴ ἔκτασις, ἀλλὰ κυρίως ἡ παρουσία μας ὡς Ἐθνους Χριστιανικοῦ προσδιορίζεται ἀπὸ τὰ τραυματικὰ ἐκεῖνα γεγονότα.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἓνα εὐγλωττον περιστατικὸν ἀπὸ τὰς φρικτὰς ἐκεῖνας στιγμὰς.

Εἶναι κάποιον ἀνωνύμου χρονογράφου συγχρόνου ἢ ὀλίγον μεταγενεστέρου τῆς ἀλώσεως.

ΤΟ ΠΑΡΣΙΜΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΩΧΑΜΕΤΗ

Ἀνωνύμου 1513

Καὶ οἱ ἔληνοι Ρωμαῖοι ἐθαύμιζαν αὐτὰ καὶ ἐπαρακαλοῦσαν τὸν Θεὸ μετὰ δακρύων καὶ ἀναστενάζανε κἀνοντας λιτανεῖες ἀπάνω εἰς τὰ τειχεῖα καὶ μέσα ἀπὸ τῆ χώρα μὲ τῖς ἁγίες εἰκόνες, μὲ μεγάλη εὐλάβεια, ξυπόλητοι καὶ ἀκολουθοῦσαν πολὺς λαὸς: ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, μικροὶ μεγάλοι καὶ ἐξωμολογοῦντῶσαν τῖς ἁμαρτίες αὐτῶν.

Καὶ ἐπαρακαλοῦσαν τὸν Κύριο ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, διότι ἄλλη δύναμις δὲν ἤμπορει νὰ πολεμήσῃ τὴ μεγάλη δύναμις τοῦ Τούρκου, ἀρξὲς ὁ Θεός, καὶ ἀκαρτεροῦσαν τὴν ἡμέρα τοῦ πολέμου.

Ἀκόμη ὁ ἥλιος δὲν ἦτονε καλὸς σηκωμένος ἀπὸ τὴν ἀνατολή, οὗπου δὲν ἦτονε δύο ὥρες τῆς ἡμέρας καὶ οἱ Τούρκοι ἐπεριλάμβανε τὴν ἑλεεινὴ Πόλιν καὶ ἐκεῖνοι οὗπου ἐμπήκανε εἰς τὴν χώρα, ὅσοι Χριστιανοὶ ἀντιστέκανε μὲ τ' ὅπλατά τους ὅλους τοὺς ἐκόφτανε καὶ ὅσοι ἐπροσκυνοῦσαν τοὺς ἐκάμανε σκλάβους καὶ τοὺς γέροντες τοὺς ἀχαμνοὺς τοὺς ἐκόφτανε. Τότε ἐδράμανε εἰς τὴν Ἀγία Σοφία τὴν περιβόητη καὶ τὴν ἐκουρσέψινε, καὶ ἐπήρανε τῖς ἁγίες εἰκόνες καὶ τῖς ἐτσακίζανε καὶ τῖς ἐτσαλαπατοῦσαν καὶ τοὺς ἁγίους τοὺς ζωγραφισμένους τοὺς ἐβγάλλανε τὰ ὁμάτιά τους.

Λοιπὸν τότε ἐκράξε ὁ σουλτάνος καὶ ἠφέρανε ὅλα τὰ κούρση καὶ τοὺς σκλάβους ὁμπρὸς τοῦ ἐξήντα χιλιάδες σκλαβία Χριστιανούς, τοὺς ὁποίους λέγουνε τοὺς ἐδιαμέρασε εἰς τὸ φουσάτο τῆς Ἀνατολῆς.

Τότε ὤρισε καὶ ἐκατεβίσανε καὶ τοὺς σταυροὺς ἀπάνω ἀπὸ τὰ μοναστήρια καὶ ἀπὸ ὅλες τῖς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἐκαταπατοῦσαν καὶ ἐφθείρανε τῖς παρθένες. Καὶ ἐκάμανε μεγάλη πορνία καὶ καταδίκη. Ὡ Θεέ μου, συμπάθησέ μου, οὗπου γράφω τὰ κακὰ καὶ τῖς ντροπὰς οὗπου ἐκάμανε εἰς τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν. Ἀς σωτάσω! μεγάλη ὑπομονὴ τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴ τὰ ἁμαρτήματά μας ἔνε, καὶ ἔγινε ἡ παρρηχώρησις τοῦ Θεοῦ.

Ἐνα φλέγον ζήτημα

Η ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Μεγάλος θόρυβος γίνεται μεταξύ τῶν ἰδυνόντων ὅλου τοῦ κόσμου διὰ τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα ἢ ὁποία καθημερινῶς αὐξάνει καὶ οὐδεὶς ξεύρει πού θὰ φθάσῃ. Στατιστικῆς ἐπὶ στατιστικῶν μελετῶνται καὶ βλέπουν ὅτι ἡ ἐγκληματικότης αὐξάνει ὄχι μόνον εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἀλλὰ περισσότερο εἰς τὰς προοδευμένας χώρας, ὡς ἡ Ἀμερική καὶ ἄλλαι χώραι. Ὅχι μεταξύ τῶν ἀπόρων τάξεων πρὸς βιοπορισμόν, ἀλλὰ περισσότερο μεταξύ τῶν ἐργαζομένων νέων τῶν Δυτικῶν βιομηχανικῶν χωρῶν, οἱ νέοι τῶν ὁποίων εἰς καμίαν ἄλλην ἐποχὴν τῆς ἱστορίας δὲν περνοῦσαν καλὰ. Ἀλλὰ πῶς ἐξηγεῖται ἡ συνύπαρξις, εὐημερίας καὶ ἐγκληματικότητος; Ἐτοιμάζεται τώρα καὶ Διεθνὲς ἐγκληματολογικὸν συνέδριον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ λάβουν μέρος ἐπιστήμονες ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Ἐὰν εἰς τὴν συνεδρίᾳ ἐκείνῃ μελετήσουν μεταξύ ποίας ἡθικῆς μορφώσεως νέων ψαρεύουν οἱ ἐγκληματῖαι τοὺς ὁπαδοὺς των, θὰ ἴδουν ὅτι οἱ ἐγκληματῖαι τοὺς ὁπαδοὺς των τοὺς ψαρεύουν μεταξύ τῶν νέων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι 1) δὲν πηγαίνουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δὲν προσεύχονται, δὲν πιστεύουν Θεόν, δηλαδὴ μεταξύ ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχει φύγη ἡ συνείδησις ἢ ὁποία ἐλέγχει τὰς πράξεις των καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχουν μείνῃ ἀσυνείδητοι, ἤτοι θηρία πρὸ οὐδενὸς ἀσυνκίνητα καὶ ἱκανὰ διὰ πᾶσαν θηριωδίαν (ἐγκλημα). 2) Οἱ ἐγκληματῖαι προσέχουν ὅπως οἱ μέλλοντες ὁπαδοὶ των εἶναι ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπολογίζουν, δὲν φοβοῦνται γονεῖς καὶ προστάτας, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἀπόλυτα ἐλευθερινοὶ κάνοντι ὅτι θέλουν ἀνεξέλεγκτα ἀπὸ κανέναν. Τοὺς τοιοῦτους κατόπιν οἱ ἐγκληματῖαι τοὺς παρασύρουν μαζί των μὲ τὰ διάφορα σατανικὰ σχέδια καὶ μέσα πού ξεύρουν καὶ μὲ τὸν ὄγκον τῶν συμμοριῶν εἰς οὗς ἔχουν διαμορφωθῇ, διαμορφώνουν τὸν χαρακτῆρα τῶν ὁπαδῶν των κατὰ βούλησιν καὶ διὰ τῆς τρομοκρατίας (διότι ὁ φόβος διευθύνει τοὺς ἐκτός νόμου) τοὺς χρησιμοποιοῦν ὡς ὄργανα τῶν μεγάλων ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματιῶν.

Ἐὰν ἐκ παραλλήλου εἰς τὴν συνεδρίᾳ ἐκείνῃ μελετήσουν πόσοι παρεσύρθησαν εἰς τὴν παράταξιν τῶν ἐγκληματιῶν ἐκ τῶν νέων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κατὰγονται ἀπὸ οἰκογενείας αὐστηρῶν ἡθικῶν ἀρχῶν καὶ ἀνατραφέντας μὲ βαθὺν σεβασμὸν πρὸς τὰς οἰκογενειακάς των παραδόσεις καὶ συνειδησίμους φιλοσοφικώτατα νὰ δέχονται τοὺς περιορισμοὺς καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς οἰκογενείας των καὶ νὰ σέβονται ἀλλὰ καὶ νὰ φοβοῦνται πολὺ τοὺς γονεῖς ἢ προστάτας των μήπως ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον παρεκλίνουν καὶ νὰ ἀγαποῦν τὴν προσευχὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ὁποίαν πάντοτε καὶ κανονικώτατα νὰ ἐκκλησιάζονται θὰ ἴδουν ὅτι ἀπὸ τοὺς τοιοῦτους οὐδεὶς παρεσύρθη εἰς τὴν παράταξιν τῶν ἐγκληματιῶν. Θὰ παρατηρήσουν ἐπὶ πλέον ὅτι τοὺς τοιοῦτους οὔτε καν ἐπιχείρησαν νὰ τοὺς παρασύρουν διότι ἤξευρον ὅτι οἱ τοιοῦτοι ὄχι μόνον ἐγκληματῖαι

δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνουν ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ ἀντικρῶσιν ἐγκλημα ἀντέχουν, οὔτε καὶ νὰ ἀκούσιν περὶ ἐγκλήματος ἢ ληστείας.

Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν ἐπέφερεν τὴν ἀπεριόριστον ἀνεξέλεγκτον ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν εὐκόλον προσφορὰν τῶν τοιούτων πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἀπὸ τοὺς καραδοκοῦντας ἐγκληματίας. Ἐπιστροφή εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν οἰκογένειαν, εἰς τὴν παιδαρχίαν, εἰς τὸν σεβασμὸν τῶν οἰκογενειακῶν καὶ Χριστιανικῶν παραδόσεων εἰς τὴν διδασκαλίαν. Ὅλοι ἔχομεν ἀνάγκην διδασκαλίας ἀπὸ καὶ ὁ π.Χ. σοφὸς Σωκράτης εἶχεν εἶπῃ «γῆρας αἰεὶ διδασκόμενος». Ἐχομεν ἀνάγκην διδασκαλίας ὅλοι ἀπ' ἐνὸς μὲν διὰ νὰ μείνωμεν σταθεροὶ καὶ μὴ παρεκλίνωμεν τῶν θρησκευτικῶν κανόνων ζωῆς οἵτινες ὡς δοθέντες παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀντιπροσωπεύουν τὸ τέλειον ἀπ' ἐτέρου ἔχομεν ἀνάγκην διδασκαλίας ἵνα ἐπιστρέψωμεν, ἐπανέλθωμεν ὅσοι παρεκλίναμεν.

Ἀλλὰ μεγίστην ἀνάγκην διδασκαλίας ἔχουν οἱ νέοι οἵτινες λόγῳ ἀγνοίας ὡς μὴ ἀκούσαντες ἡθικὴν καὶ χρηστὴν διδασκαλίαν καὶ παρασυρόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς δράσεως καὶ τῆς περιπετείας ἀπομακρύνονται τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ παρασύρονται εἰς τὰ δάση τῆς παρανομίας, ὅπου χάνουν κατόπιν τὸν προσανατολισμὸν των καὶ ἀδυνατοῦν νὰ ἐπανεύρουν τὴν εὐθείαν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ εὐημερίας, πλανῶνται εἰς τὰ δάση καὶ τὰς ἐρήμους τῆς παρανομίας μέχρις οὗ τοὺς καταφάγῃ τὰ θηρία. Ποιοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀγνοίαν αὐτὴν τῶν νέων καὶ θὰ ἀναλάβουν τὴν διδασκαλίαν των καὶ τὴν ἐπαποφορὰν τῶν παραστρατησάντων; Οἱ γονεῖς. Μάλιστα οἱ γονεῖς εἶναι ὑπεύθυνοι διότι προῖόν τῆς ἀδιαφορίας τῶν γονέων τῆς ἀνικανότητος τῶν γονέων εἶναι ἡ ἐγκληματικότης καὶ ἡ ἀμαρτωλὴ ζωὴ τῶν νέων. Καὶ τοῦτο διότι οἱ σημερινοὶ γονεῖς παρεσύρθησαν ἀπὸ τὸ κύμα τῶν νεωτερισμῶν! Ἀπόλυτος ἐλευθερία στὸ παιδί, ἀνεξαρτησία εἰς τὸν νέον, φωνάζουν οἱ πεπλανημένοι, ἀλλὰ ἐν ἡ μόδα τὸ σύστημα τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν ζῶμεν εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα, αἰῶνα τῆς καταπληκτικῆς προόδου. Δὲν βλέπετε; Μάλιστα, κύριοι, ὁ κόσμος ἀλλάζει, προοδεύει καταπληκτικὰ καὶ δὲν ξεύρουμε πού θὰ καταλήξουμε. Ἀλλὰ τὰ ἰδεώδη τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδίδαξεν δὲν ἄλλαξαν, δὲν ἐξελίσσονται διότι προῆλθον ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Θεὸν καὶ εἶναι τὸ τέλειον μὴ ἐπιδεχόμενον τελειοποίησιν, ἐνῶ αἱ ἄλλαι ἀρόδοι εἶναι προϊόντα τῆς ἀνθρώπινης διανοίας καὶ ὡς ἀνθρώπινοι ἀρόδοι ἐξελίσσονται τελειοποιοῦνται καὶ θὰ ἐξελίσσονται χωρὶς νὰ προγνωρίσωμεν μέχρι ποίου βαθμοῦ θὰ φθάσουν. Ἐνα παιδί, ἕνας νέος ὅταν μὲν μαζί μὲ ὅλας τὰς συμβουλὰς, τὰς διδασκαλίας τὰς ὁποίας παίρνει ἀπὸ τοὺς γονεῖς δὲν ἔχει καὶ τὸν φόβον ὅτι ἐὰν δὲν τὰς

ἐφαρμογή θὰ τιμωρηθῇ, τὸ παιδί αὐτὸ πῶς θὰ ἐφαρμόσῃ ὅλας τὰς ὁδηγίας σου τὰς διαταγὰς σου καὶ δὲν θὰ ἐφαρμοσῇ μόνον ὅσας τοῦ ἀρέσουν ἀφοῦ ἐσὺ ὁ γονεὺς δὲν τοῦ ἐπιβάλλῃς νὰ ὑπακούσῃ καὶ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διδασκαλίας σου, δὲν τὸν μαλώνεις δὲν τὸν τιμωρῇς, ἀλλὰ περιορίζεσαι μόνον διὰ τῆς κατανοήσεως νὰ τὸν καταφέρῃς καὶ ἐνδιαφέρεσαι περισσότερο ἀπὸ ὅλα νὰ μὴν στενοχωρήσῃς τὸ παιδί σου καὶ οὕτω πῶς σκεπτόμενος ὑποχωρῇς παντοῦ γινόμενος ἐσὺ παιδί καὶ τὸ παιδί λαμβάνει θάρρος γονέως.

Ξεύρεις ὅτι μία καινούργια γνωριμία δύναται νὰ ἀλλάξῃ ριζικὰ τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς ἐνὸς νέου ; Τότε διατὶ δὲν παρακολουθεῖς, διατὶ δὲν ἐξετάζεις μετὰ προσοχῆς τὴν διαγωγὴν τῶν φίλων τοῦ υἱοῦ σου καὶ ὅταν πληροφορηθῇς ὅτι εἶναι κακῆς διαγωγῆς ὁ φίλος αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ σου νὰ τοῦ ἀπαγορεύσῃς νὰ τὸν συναναστρέφεται ; Διατὶ καὶ τὰ μυθιστορήματα καὶ τὰ κινηματογραφικὰ ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα πηγαίνει, δὲν τὰ ἐξετάζῃς, δὲν τὰ ἐλέγχῃς, μήπως εἶναι ἀστυνομικά, ἀνῆθικά καὶ νὰ μὴν τοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ πηγαίνῃ ; Διατὶ καὶ ὅταν ἐργάζεται τὸν μισθὸν του δὲν τοῦ τὸν καίρῃς ἐσὺ καὶ νὰ τοῦ τὸν τοποθετήσῃς εἰς τὸ σπίτι ἢ ἐὰν τοῦτο δὲν ἔχει ἀνάγκην εἰς τὴν ἀποδοτικωτέραν ἐπιχείρησιν ἐμβάλλον οὕτω εἰς τὸν υἱόν σου τὸν ζῆλον νὰ αὐξάνῃ τὸ ἀπόθεμά του ὁπότε σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀντιληφθῇ καὶ μόνος του πόσον κερδισμένος θὰ εἶναι, εἰς πόσον ὑψηλότερον κοινωνικὸν πεδὶον ἀνέρχεται συμμορφούμενος μὲ τὰς ἐντολάς σου ; Δὲν ξεύρεις ὅτι τῶν νέων ὁ χαρακτήρ διαμορφώνεται ὅπως ἕνα καλλιτέχνημα ἀπὸ πλαστική, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως τοῦ σχήματος τὸ ὁποῖον λαμβάνει μέχρη πρὶν ψηθῇ εἰς τὴν κάμινον αὐτὸ τὸ σχῆμα θὰ ἔχῃ πάντοτε ; Οὕτω καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου μέχρη οὐ ἐνηλικιωθῇ ἐπιδέχεται τροποποιήσεις, διορθώσεις, κατόπιν καθίσταται ἀνεπίδεκτος τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ;

Δὲν ξεύρεις ὅτι τὸ παιδί σου ὅταν ἔχει ἀνατραφῇ μὲ ἕναν χαρακτήρα ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ὅλα τὰ προσόντα τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τὸ παιδί σὺν αὐτῷ καὶ ἐὰν πρωτομπλέξῃ μὲ καμμίαν ἐγκληματικὴν συμμορίαν, τὸ παιδί σου αὐτὸ θὰ μεταχειρισθῇ πᾶν μέσον διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸ σύμφορμα μὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς τῆς κατωτάτης καὶ ἐπικινδύνου υποστάθμης τοὺς ὁποῖους καὶ θὰ ἀντιληφθῇ ἀμέσως ; Διότι πλὴν τῆς ἀηδίας ποὺ θὰ τοῦ προξενεῖν ἐπὶ πλέον, ὁ υἱός σου θὰ φοβάται καὶ σὰς τοὺς γονεῖς του, πρὸς τοὺς ὁποῖους δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ δικαιολογηθῇ καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ὁποίων δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἀποφύγῃ, καὶ οὕτω θὰ σωθῇ.

Διατὶ τὸν ἐγκαταλείπῃς ἔρμαιον τῆς τύχης ἐν μέσῳ μυρίων κινδύνων ἀπροστάτευτον λόγῳ ἀδιαφορίας, ἀμελείας σου, ἀναβλητικότητός σου ; Πῶς διὰ τὴν τροφὴν τοῦ, τὸν ἱματισμὸν τοῦ, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν πολυτέλειάν του ἐνδιαφέρεσαι καὶ διὰ τὸν χαρακτήρα του, τὰ πνευματικά του προσόντα καὶ ἀρετὰς ἀδιαφορεῖς, ἀρκεῖσαι εἰς ἐπιφανειακὰ δικαιολογητικά καὶ δὲν ἐμβαδύνῃς εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποχρεώσεών σου ;

Διατὶ δὲν φέρεσαι ἀπέναντι τῶν παιδιῶν σου αὐστηρὰ, ἐπιβλητικὰ μὲ σύνεσιν καὶ προσοχὴν ὡς ἀνώτατος ἀρχὸν καὶ δι' ὅλα ὑπεύθυνος τῆς οἰκογε-

νείας ; διατὶ ἀφήσατε καὶ παρήκμασεν ἡ οἰκογενειακὴ πειθαρχία ; Δὲν βλέπετε τὸν στρατὸν μας εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζεται αὐστηρὰ πειθαρχία, διδασκαλία καὶ γυμνάσια πόσον ἀντάξιος τῆς ἀποστολῆς του ἔχει φανῇ καὶ πόσον ἐκτιμᾶται ἀπὸ φίλους καὶ ἐχθροὺς ἀκόμη ;

Διατὶ σεῖς γενήκατε πλαδαροὶ καὶ ἀνάξιοι διὰ γονεῖς. Ἀπὸ ποῖον περιμένετε νὰ ἐνδιαφερθῇ περισσότερο ἀπὸ σὰς διὰ τὰ παιδιὰ σας ; ἀπὸ ποῖον ; Ὅλοι θὰ σὰς βοηθήσουν, ἀλλὰ τὸ δικό σας ἐνδιαφέρον πρέπει νὰ πᾶν πρῶτον. Συνηθίσαμε νὰ τὰ περιμένουμε ὅλα ἀπὸ τὴν ἀστυνομία. Ὅχι, ἡ ἀστυνομία κάνει θαύματα ἀλλὰ τί νὰ πρωτοκάμῃ ; δὲν εἶναι δουλειὰ τῆς ἀστυνομίας, εἶναι διδασκαλίας, ἐφηρμοσμένης αὐστηρᾶς διδασκαλίας ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Ὅχι δὲ μόνον τῶν γονέων δὲν εἶναι δουλειὰ τῶν γονέων ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν συνεργαζομένων συναδέλφων καὶ τῶν προϊσταμένων καὶ τῶν γερόντων ἐν γένει καὶ πάντων καὶ πᾶσιν. Διατὶ κουταθήκαμε ὅλοι καὶ ὄχι μόνον διὰ τὰ παιδιὰ μας ἀδιαφοροῦμε ἀλλὰ ὅταν πρόκειται διὰ τρίτον πρόσωπον καὶ τὸ μεγαλύτερον ἔγκλημα ἐὰν κάμνῃ μπροστὰ μας πάλι λέμε δὲν βαρύνεσαι, τί σὲ νοιάζει ;

Διότι, κύριοι, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει μολυνθῇ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τῆς παρανομίας τῆς ἀνηθικότητος αὐτοῦ θὰ μολύνῃ καὶ τὸ δικό σου τὸ παιδί τὸ ὁποῖον ἐσὺ πιστεύεις ὅτι εἶναι ἡθικῶς ἀνώτερον, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐσὺ δὲν ἔχῃς δικό σου παιδί θὰ ἔχῃς κάποιο συγγενικό σου, φιλικό σου παιδί διὰ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρεσαι. Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ παραστρατημένος, ὁ ἐξεληθὼν ἐκτὸς νόμου μπορεῖ ἐσένα ποὺ ἀδιαφορεῖς κατ' ἄλλον τρόπον νὰ σὲ ἀδικήσῃ, νὰ σὲ κλέψῃ, νὰ σὲ συκοφαντήσῃ. Διατὶ ἀφοῦ δύνασαι, διατὶ νὰ μὴν ἐπιχειρήσῃς νὰ τὸν θεραπεύσῃς, νὰ τὸν νοσητέσῃς, νὰ τὸν ἐμποδίσῃς, νὰ τὸν βοηθήσῃς ἢ οἰασδήποτε ἄλλης θεραπείας ἔχει ἀνάγκην νὰ τοῦ τὴν προσφέρῃς, ἢ ὅτι καὶ ὅσα μπορεῖς νὰ τοῦ προσφέρῃς διὰ νὰ τὸν σώσῃς ; Δὲν γνωρίζετε τὸ ἀξίωμα τὸ χριστιανικὸν ὅτι πρέπει νὰ σώσῃς διὰ νὰ σωθῇς ; Διατὶ κουταθήκαμε ὅλοι οἱ καλοὶ καὶ ἀφήσαμε ἐλευθέρους ὅλους τοὺς κακοὺς ὡς λύκοι νὰ κατασπαράσσουν τὸ ποίμνιόν μας ; Διατὶ ; ἅς ξυπνήσωμεν.

Ἄς ἐπιτρέψωμεν εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν χρησιμεύοντες ὡς παράδειγμα πρὸς μέμνησιν ἅς σεβασθῶμεν καὶ τηρῶμεν τὰς χριστιανικὰς καὶ οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ ἅς μὴν παρασυρόμεθα ἀπὸ νεωτερισμοῦς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῇν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρους ἄλλας ἐσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευθύνεται **ΜΟΝΟΝ** πρὸς τὸν Ταμιὰν Ἱερομ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, ὁδὸς Κανίγγος 32—Ἀθῆναι.

(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Ἡ Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή ἔχει ἐπιφορτισθῇ μὲ τὸ δυσβάστακτον βάρος τῆς παρακολουθήσεως ὅλων τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἀγῶνος. Βεβαίως δέχεται τὴν πολύτιμον βοήθεια πολλῶν παραγόντων, τοὺς ὁποίους οὐδόλως ἀγνοεῖ. Ἐν τούτοις τὸ μέτωπον εἶναι εὐρύ. Αἱ ἀνάγκαι τεράστιοι. Προβλήματα ποῦ χρονίζουν καὶ γίνονται δυσεπίλυτα.

Ἐν τῇ προσπάθειά της νὰ θεραπεύσῃ τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας ἀποστέλλει συχνὰ τοὺς κληρικούς της εἰς μακρυνὰς περιοδείας. Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ γενομένη ὑπὸ τῶν κληρικῶν μας πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Θεοφίλου Τσίρμπα καὶ Ἱερομονάχου κ. Διονυσίου Καλαργύρου εἰς τὰ παραρτήματα Μακεδονίας.

Οἱ ἐν λόγῳ κληρικοὶ μας εἰς Δρόμαν εἶχον μοκρὰν συνάντησιν μετὰ τοῦ ἐκεῖ ἐφημερίου πατρὸς Μιχ. Σαββοπούλου. Κατ' αὐτὴν συνεζητήθησαν λεπτομερῶς τὰ τρέχοντα καὶ ἐπείγοντα προβλήματα τοῦ ἐκλεκτοῦ Παραρτήματος καὶ ἐλήφθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ἀποφάσεις. Τὸ αὐτὸ ἐγένετο καὶ εἰς ἰδιαιτέραν συνάντησιν μετὰ τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀγίου Μάρκου τοῦ ὁποῦ πρόεδρος τυγχάνει ὁ ἀδελφὸς κ. Αὐγουστίνος Ἡλιάδης.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου οἱ δύο ἱερεῖς μας ἐτέλεσαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Μάρκου κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ Θεόφιλος Τσίρμπας ἐκήρυξε πρὸς τὸ συγκεκινημένον ἐκκλησίασμα. Εἰς Καβάλαν εἶχον ἐπίσης ἀδελφικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν. Τὰ στελέχη τοῦ ἐκεῖ Παραρτήματος ὁ κ. Ν. Στεφανίδης πρόεδρος, οἱ κ. κ. Νικολαΐδης, Κοσμίδης καὶ ἄρκετοὶ ἄλλοι συνηργάσθησαν μετὰ τῶν πατέρων ἐπὶ διαφόρων θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκολουθῶς μετέβησαν εἰς Μεσσωρόπην καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς Σέρρας. Οἱ ἐκεῖ ἱερεῖς μας καὶ τὸ ἐκκλησίασμα ἐδέχθησαν ἐφροσύνως τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος Σερρῶν καὶ τῶν Βασιλικῶν Θεσπικῆς μετέβησαν εἰς τὴν Μακεδονικὴν Πρωτεύουσαν ὅπου εἶχον ἐγκαρδίους συνομιλίας καὶ ἀποδοτικὰς συνεργασίας μετὰ τῶν ἐκεῖ ἡγετῶν τῆς Ἐκκλησίας. Προβλήματα καὶ θέματα ἔχοντα σημαντικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀδελφῶν μας εὗρον τὸν ὀρθὸν δρόμον τῆς ἐξομαλύνσεως.

Ἡ ἀναφορὰ τῶν ὀνομάτων τῶν προσώπων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἅτινα συνέβαλον θετικῶς εἰς τὸν ἀποδοτικὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐν λόγῳ περιοδείας, θὰ ἀπετέλει μακρὸν κατάλογον.

Τέλος οἱ δύο κληρικοὶ μας μετέβησαν εἰς τὸ Παράρτημα Κατερίνης καὶ οὕτω μὲ μίαν τελευταίαν ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἡρωϊκῶν ἀγωνιστῶν ἐκλείσει τὸ τόσο καρποφόρον ταξίδιον.

Οἱ δύο ἀπεσταλμένοι κληρικοὶ μας ἐξέθε-

σαν διὰ μακρῶν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τὰ τῆς περιοδείας τῶν, ἥτις ὁμολογουμένως ὑπῆρξεν ἐποικοδομητικὴ.

Ἡ στήλη αὕτη ἐδέχθη τὴν παράκλησιν τῶν δύο Ἱερέων μας νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐπιδαψίλευσαν τὰς χοιστιανικὰς φιλοφρονήσεις τῶν, τὰς θερμωτάτας εὐχαριστίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Τὸ παράρτημα Λαρίσσης, ὡς γνωστόν, εἶναι μία ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν ἀκροπόλεων τῆς Ὁρθοδόξιας. Διαθέτει μέλη μὲ τοιοῦτον ἀγωνιστικὸν ζῆλον, ὥστε νὰ ὑπερμάχωνται τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σθεναρῶς καὶ ἀκαταβλήτως.

Οἱ εὐλογημένοι αὐτοὶ ἀγωνισταὶ φρονήτως ποιοῦντες συνέδεσαν στενότερον τὰς δυνάμεις τοῦ ἐκεῖ Παραρτήματος μετὰ τοῦ Κέντρου καὶ συγκεκριμένως μετὰ τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Οὕτω ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Πανελληνίου Κοινῆς κ. Στέργιος Παπαγιαννούλης μεταβὰς εἰς Λάρισσαν καὶ συσκεφθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν, προερχομένων τῶν ἱερέων Πατέρων Ἀντωνίου καὶ Ἀρσενίου, ἡτοίμασε τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἐπισημοποίησιν τῆς ἰδρύσεως Παραρτήματος Π.Θ.Ε.Ο.Κ. ἐν Λαρίσσει.

Ἀπασαί αἱ ἀκουσθεῖσαι κατ' ἐκείνην τὴν σύσκεψιν ἀπόψεις εἶναι χαρακτηριστικαὶ τοῦ ὑψηλοῦ φρονήματος ὅπερ διαθερμαίνει τὰς καρδίας τῶν ἐκλεκτῶν ἀδελφῶν.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν προσωρινῆς ἐπιτροπῆς προητοιμάσθη τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκλογὴν συμβουλίου διαρκείας. Ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Τὸ Παράρτημα Λαρίσσης μετὰ πολλῶν ἐκλεκτῶν ὑποψηφίων ἐπέλεξε τοὺς ἐναρέτους καὶ ζηλωτὰς ἀγωνιστὰς οἵτινες ἀπεδέχθησαν ἄσμενοι καὶ μεστοὶ συνέσεως τὸ ὑψηλὸν ἔργον τῶν.

Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ ἀδελφὸς κ. Ἀπόστολος Θεοδωρούλης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Κοντογιάννης Χρήστος, Ταμίας ὁ κ. Δούνης, Γ. Γραμματεὺς ὁ κ. Τριανταφύλλου Ε. καὶ μέλη οἱ κ. κ. Γουδουλᾶκης Γ., Βυζηντάρης Γ., Νικολάου Ι., Ἀντωνούλης Χριστοφ., Μήτσιου Δημ., Γιαννάκου Ἀθαν., Πάντολμος Χρ. Μηλήτης Ἀνέστης καὶ Κανελλίδης Ι.

Εἰς τὸ νεοεκλεγέν Δ. Σ. τοῦ ἀδελφοῦ Παραρτήματος Λαρίσσης τόσον ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ ὅσον καὶ ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ ἀποστέλλουν τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς τῶν εὐχόμενοι διαπύρως πρὸς Κύριον τὴν συμβολὴν τοῦ ἔργου τῶν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ τὸ Παράρτημα ^{***} Σφενδάμη Κατερίνης μᾶς ἔρχεται ἓνα παρήγορον μήνυμα.

Οἱ ἐκεῖ ἀδελφοὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν Ἱερέως ἔχουν τοιαύτην ἐνότητα καὶ ἀγωνιστικὸν φρό-

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΚΗΡΥΓΜΑ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱ. Ἀγώνος ἐν τῇ ἀγρόπνῳ παρακολουθεῖ τῶν πνευματικῶν ζητημάτων τοῦ ποιμανίου αὐτῆς ἀπεφάσισεν τὴν καθιέρωσιν κηρυγμάτων καθ' ἐκάστην Κυριακὴν ἀπόγευμα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς πνευματικῆς ἀνυψώσεως, τῆς τονώσεως τοῦ ἀγωνιστικοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἐνότητος ὅλων τῶν πνευματικῶν μας δυνάμεων.

Τὰ κηρύγματα θὰ λαμβάνουν χώραν διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίας Παρασκευῆς (Μοναστηράκι), διὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Κοιμήσεως Θεοτόκου (ἐν Ταμπουρίοις), ὡς χρόνος δὲ ὠρίσθη ἡ 6—7 μ.μ. ὥρα.

Ἀπὸ τῆς μεταπροσεχοῦς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ὅτε ἄρχονται ἀνελλισπῶς, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀδελφῶν πρέπει νὰ λείψῃ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν

ΜΕ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗΝ μεγαλοπρέπειαν καὶ τάξιν καὶ ἐν μέσῳ κατανυκτικῆς ἀτμοσφαιρας θὰ πανηγυρίσῃ καὶ ἐφέτος ὁ παρὰ τὴν συνοικίαν Βύρωνος μοναδικὸς ἐν Ἀθήναις Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίων Πάντων ὁδὸς Μαγνησίας 21, ὅπου ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ τὴν πρωΐαν ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἄρτοκλασίας καὶ Θείου Κηρύγματος.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὁδεῖν, νὰ συνεορτάσωσι, δύνανται νὰ μεταβῶσι, διὰ λεωφορείων Μεταμορφώσεως, στάσις στροφῇ, ἀφ' ἑτηγρία ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην ἢ ἀπὸ τὴν Πλατείαν Μοναστηρακίου.

νημα ὥστε νὰ ἔχουν κατορθώσῃ νὰ ἀνεγείρουν μεγαλοπρεπῆ ναόν.

Τὸ Παράρτημα ἐπεσκέφθη ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ σύμβουλος κ. Παπαγιαννούλης Στέργιος, ὅστις διεπίστωσε τὴν ἀγαστὴν ἀδελφικὴν σύμπνοιαν.

Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐξαιρέτους ἀδελφούς. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος εὐλογεῖ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Τὴν Δευτέραν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος Πανηγυρίζει ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίας Τριάδος ("Ἀνω Ἠλύσια) καὶ ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίας Τριάδος Τρίμη παρὰ τὸν Βοτανικόν.

Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τὴν δὲ πρωΐαν ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἄρτοκλασίας καὶ Θείου Κηρύγματος.

Ἐπίσης Πανηγυρίζουν οἱ κάτωθι Ἱεροὶ Ναοὶ τῶν Παραρτημάτων μας :

— Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Τριάδος Μπάλλα Ἀττικῆς.

— Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Τριάδος Νεμέας Κορινθίας.

— Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Τριάδος Ξυλοκαστροῦ Κορινθίας.

— Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Τριάδος Λεβαδείας.

— Ἱερὰ Μονὴ Ἀγ. Τριάδος Λουτρακίου.

Ὡσαύτως τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου πανηγυρίζει τὸ ἐν Βαρυμπόπῃ Ἱερὸν ἡσυχαστήριον ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ, ὅπου θέλει ψαλῇ Κατανυκτικατὴ Ἀγρυπνία τῇ συμμετοχῇ πολλῶν Ἱερέων καὶ ἱεροψαλτῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμπανηγυρίσωσι δύνανται νὰ μεταβῶσιν ἀφ' ἐσπέρας διὰ τῶν λεωφορείων Βαρυμπόπης.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Τὴν 1ην τοῦ παρόντος μηνὸς ἐορτήν τῶν ἁγίων τριῶν νέων ὁσιομαρτύρων Εὐθυμίου, Ἰγνατίου, Ἀκακίου, ἐορτάσθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπειᾶς ἡ ἐορτὴ τοῦ Σεβαστοῦ Προέδρου Ἀκακίου Παππά.

Ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ἱερέων ἐτίμησαν τὸν πολλὸν πρωταγωνιστὴν διὰ τῆς παρουσίας τῶν, πλήθῃ δὲ κόσμου παρακολούθησαν τὴν ἀγρυπνίαν εὐχρηθέντα ἐγκορδίας εἰς αὐτὸν μακροχρόνου ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας.

X. K.

Ἡ ἐκδρομὴ τοῦ Κατηχητικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ῥ' παππιντῆς Πειραιῶς

Τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου τοῦ ἀνώτερου καὶ μέσου Κατηχητικὸν Σχολεῖον τῆς Ὑπαπαντῆς ἐξέδραμε διὰ πολυτελεστάτου ἐκδρομικοῦ αὐτοκινήτου (πούλμαν) εἰς Ἱερὰν Μονὴν Βαρυμπόμπης «Ἀξίον Ἐστί». Τὴν ἐκδρομὴν παρακολούθησαν καὶ ἄρκεται Κυρίαι τῆς ἐνορίας. Ὁ πατὴρ Γόρδιος καὶ ἡ πρόεδρος τῆς «Παναγίας Ὁδηγητρίας» κ. Μ. Παπαμακαρίου ἐδεξιώθησαν φιλοφρόνως τοὺς ἐκδρομείς. Ἐν συνεχείᾳ οὗτοι κατηνύθησαν εἰς τοὺς τάφους τῶν Βασιλέων, ὅπου ἔψαλλαν κατανυκτικὰ τροπάρια. Ὡσαύτως εἰς τὴν πλατείαν Τατοίου ἔψαλλαν ἐνώπιον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς ὕμνον πρὸς τὴν Σημαίαν.

Μετὰ ταῦτα οἱ ἐκδρομείς, εὐχαριστήσαντες τὸν πατέρα Γόρδιον καὶ τὴν κ. Μαρίαν Παπαμακαρίου μετέβησαν εἰς Ἱερὰν Μονὴν πατρὸς Παρθενίου, ὅπου ἐπεσκέφθησαν μετὰ σεβασμοῦ τὸν Τάφον τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν ποιμενάρχου Χρυσόστομου.

Τὴν ἐκδρομὴν διοργάνωσε ἡ εὐσεβὴς Κατηχήτρια κ. Παρασκευή.